

Obraćanje visokog predstavnika na Komemoraciji za žrtve genocida u Srebrenici

Memorijalni centar Srebrenica-Potočari, 11. jula 2018.

Vrijedi izgovorena riječ.

Ponizno stojim ovdje, pred žrtvama i porodicama žrtava genocida u Srebrenici.

S dubokom tugom odajem počast onima koji su preživjeli taj genocid i koji tuguju za svojim najdražim.

Kao čovjek, i u svom zvaničnom svojstvu, kao visoki predstavnik, želio bih ponoviti ono što je rečeno mnogo puta do sada i mora se ponoviti još bezbroj puta: genocid u Srebrenici se nikada nije trebao dogoditi, kao što se nikada nisu trebala dogoditi ni zlodjela u drugim dijelovima istočne Bosne i cijele zemlje.

To su sve ogromne mrlje na našoj savjesti i one se ne mogu ukloniti, i mnogi međunarodni zvaničnici već su izrazili suodgovornost za Srebrenicu.

Poštovani,

u više navrata sam izrazio lično uvjerenje da je ljudski rod počeo prvom sahranom.

Tek prvom sahranom počeli smo biti ljudi. Zato smatram da je dostojanstvena sahrana najstarije pravo čovjeka – najstarije ljudsko pravo svakog čovjeka i svake žrtve.

Upravo to pravo na dostojanstvenu sahranu pripada i bebi Fatimi Muhić, staroj tek nekoliko minuta, Remziji Dudić, ženi od samo dvadeset godina u šestom mjesecu trudnoće i njenom suprugu, Nijaziji Dudiću, starom 22 godine. To pravo na dostojanstvenu sahranu pripada i Vesidu Ibriću i Ferisu Mehmedoviću – šesnaestogodišnjacima, sinu Nazira Kadrića, mog prijatelja iz Austrije, Šahinu Haliloviću starom sedamdeset i jednu godinu, Šahi Izmirlić, staroj 90 godina, nastarijoj žrtvi i svim drugim žrtvama.

A Mirsad Mujčinović će danas ukopati svog trećeg brata.

U našoj žalosti, u našoj frustriranosti nepravdom, ili pravdom, koja sporo ili nikad ne stiže, u našem strahu da neki možda još uvijek nastoje oživjeti ideologiju zla sa spomenicima, posterima, studentskim domovima ili strankama koje nose imena ratnih zločinaca, trebamo se takođe sjetiti da su baš građani Bosne i Hercegovine stoljećima živjeli u miru i dobrom komšiluku i to puno duže nego što sada žive razdvojeni jedni od drugih.

Sposobnost građana BiH da zajedno skladno žive, bez obzira na njihove različitosti, još uvijek postoji i ja mislim da se jača.

Građani ove zemlje razumiju da danas oplakujemo žrtve i razmišljamo o onome što se ovdje dogodilo, ali istovremeno, da se sutra moramo ponovo okrenuti nastojanjima da zajednički gradimo novi svijet, novu Bosnu i Hercegovinu i da na taj način odamo počast žrtvama, da njihove žrtve ne budu uzaludne.

Znam da to neće vratiti sve one koji su ovdje ukopani i neće umanjiti bol njihovih najmilijih. Ali, neuništiva nada u bolje sutra je najbolja počast koju možemo odati žrtvama genocida.

Kao i svaki rat, i rat u Bosni i Hercegovini je iz dobrih ljudi izvukao najbolje, a iz loših ljudi ono najgore. Međutim, praštanje je važno za pomirenje. Ali, zbog budućih generacija, nikada ne trebamo zaboraviti šta se desilo.

Drage žrtve i vi koji ste preživjeli, nikada mi nećemo zaboraviti tu planetarnu tragediju, genocid koji je počinjen.

Nikada nećemo zaboraviti Srebrenicu, kao svjetsku kategoriju i opomenu čovječanstvu.

Nastavićemo raditi za mir, pravednost i istinu u ovoj prelijepoj zemlji.

Jer, samo istina nas može osloboditi !

Nek' žrtvama bude vječni rahmet, i najljepše mjesto u raju, u džennetu.

Vjerujem da je čovječanstvo počelo sa prvim ukopom preminulih. Stoga je pravo na dostojanstven ukop najstarije ljudsko pravo. Vi ste ovdje došli da iskoristite to najstarije pravo, i odate počast nevinim žrtvama. Nikada ne smijemo zaboraviti ove žrtve. Ukoliko to učinimo, kao da smo ih po drugi put ubili.

Hvala vam.

Galerija fotografija visokog predstavnika Valentina Inzka i prvog zamjenika Dennisa Hearneta na današnjoj komemoraciji u Potočarima: